

Kjøbenhavn, og jeg har som Følge heraf ikke Noget mod dette Forslag, der kun gaaer ud paa en Udydeliggjørelse.

G. Winther: Jeg troer ikke, at der er den Udydelighed med Hensyn til mit principale Forslags sidste Punktum, som den ærede Minister og Rigsdagsmanden fra Sorø Amt troede. Dersom dette skulde være Tilfældet, skal jeg idetmindste gjøre opmærksom paa, at saa finder den selsamme Udydelighed Sted med Loven, angaaende Lærernes Lønning ved de lærde Skoler, som vi for kort Tid siden vedtog; thi der staaer netop i § 1, først, hvorledes Rectorernes Lønning i Almindelighed skal være, og saa ender Paragraphen saaledes: „Rectoren ved Metropolitanskolen tilstaaes et aarligt Tillæg af 200 Rd. Det er ingenlunde Meningen dermed, at denne Embedsmand foruden sit Lønningstillæg for hver 5 Aar skal have 200 Rd. mere hvert følgende Aar, end han havde Aaret forud, men Meningen er, at han skal have 200 Rd. hvert Aar som et faststaaende Gage-Tillæg ved Siden af hvad han ellers faaer i Alderstillaeg. Den samme Mening, som er udtrykt i hiin Lov ved de Ord, som jeg nu oplæste, den samme har jeg villet udtrykke ved de Ord i mit Forslag, som ere omtalte af de ærede Herrer. Der er skelnet mellem, hvad Gagen er og mellem dette faststaaende Tillæg, og det er tydeligt forklaret, at dette Tillæg skal gives paa Grund af, at det er dyrere at leve i Kjøbenhavn end i Viborg.

Da den ærede Minister har gjort opmærksom paa, at der vilde opstaae forstjellige Banstikigheder ved Forslyttelsen af Afsesforer fra

Viborg til Kjøbenhavn, og han altsaa ikke sætter Priis paa den Fordeel, som ved mit principale Forslag var tilstillet for Afsesforerne i Viborg, saa finder jeg fra mit Standpunkt ikke nogen Grund til at fastholde dette. Jeg stillede Forslaget, fordi der forrige Gang, da Sagen her forhandlede, fra forstjellige Sider fremkom Paastand om, at Afsesforerne i Viborg burde stilles noget gunstigere, end det efter Lovforslaget var Tilfældet; men jeg kunde ikke gaae til den Side, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, da han vil forarsage Staten større Udgifter. Jeg søgte derfor om en Maade, hvorpaa man kunde undgaae større Udgifter og dog skaffe disse Mænd en Fordeel, og den saae jeg i deres lettere Forslyttelse til Kjøbenhavn og det Tillæg, som deraf vilde tilflyde dem; men da, som sagt, Ministeren ikke sætter Priis derpaa, saa erklærer jeg, at jeg tager det principale Forslag tilbage og tillige det subsidiaire, der netop angaaer dette ene Punkt.

Med Hensyn til Forslaget til § 2, maa jeg dog ansee det for godt, om dette blev vedtaget. Den første Deel af Paragraphen, saaledes som den er forelagt af Regjeringen, kan uden Skade for Noget gaae ud, idet nemlig der da i Lovforslaget blot vil blive Tale om Afsesforer, og altsaa ikke gjøres nogen Forskjel paa virkelige og sunummeraire Afsesforer, og det vil have den Fordeel for de sunummeraire Afsesforer, at deres Alderstillaeg vil blive beregnet fra den Tid, de have gjort Tjeneste, affurat af samme Betskaffen som alle de andre Afsesforers ved Retten.